

สารสนเทศน่าสนใจ

ครรชิต มาลัยวงศ์

พฤษภาคม 48

อุตสาหกรรมสิ่งทอ

ไทยได้เริ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอมาเป็นเวลากว่า 40 ปีแล้ว แต่ปริมาณการจ้างงาน การส่งออก และ มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมนี้ยังไม่น่าพอใจนัก เช่นในปี 2543 อุตสาหกรรมสิ่งทอได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ระบบเศรษฐกิจเท่ากับ 270,179 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมร้อยละ 5.51 แต่มีการจ้างงานในปี 2543 ถึง 1,083,700 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.6 ของการจ้างงานในหมวดอุตสาหกรรมทั้งหมด

จากสถิตินี้จะเห็นว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอนั้นใช้แรงงานคนค่อนข้างมาก เมื่อค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น เจ้าของกิจการที่เป็นบริษัทต่างประเทศก็จะโยกย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่า การที่บริษัทสิ่งทอไทยขาดความรู้และเทคนิคทางด้านการผลิตสิ่งทอ ทำให้ไทยมีต้นทุนในการผลิตสูงกว่าจีน และทำให้การพยายามเป็นเมืองแห่งแฟชั่นคงจะเป็นไปได้ยาก

(มติชน 19 เมษายน 48)

โครงสร้างรายได้ชาวไทย

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ได้ศึกษารายได้ขั้นต่ำของผู้ใช้สินค้าส่วนบุคคล พบว่า ผู้ที่มีรายได้ประจำมีประมาณ 15.64 ล้านคน เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาทต่อเดือนประมาณ 11.71 ล้านคน รายได้ระหว่าง 7,000 ถึง 15,000 บาท ต่อเดือนจำนวน 2.34 ล้านคน รายได้ระหว่าง 15,000 บาท ถึง 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 1.21 ล้านคน และ รายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือนจำนวน 0.25 ล้านคน

คำถามสำคัญเกี่ยวกับสารสนเทศนี้คือ

1. ตัวเลขฐานเงินเดือนที่นำมาหาสถิตินั้นมาจากอะไร
2. รายได้ประจำที่ระบุในที่นี้คืออะไร รายได้จากเงินเดือนค่าจ้าง หรือจากการทำธุรกิจซื้อขาย
3. ชายหญิงมีความแตกต่างกันหรือไม่
4. รายได้นี้เป็นรายได้ของครอบครัวหรือของผู้ใช้สินค้า

(มติชน 11 เมษายน 48)

สถิติการตายระหว่างสงคราม

คนเรานั้นล้มตายกันทุกวันอยู่แล้วด้วยโรคภัยไข้เจ็บและอุบัติเหตุนานาประการ แต่ในช่วง สงกรานต์ (ระหว่าง 8 เมษายน ถึง 17 เมษายน) ของทุกปีนั้นดูเหมือนว่าคนไทยจะตายเพราะ อุบัติเหตุมากกว่าปกติ ดังนั้นในปี 2548 นี้ รัฐบาลจึงต้องคิดมาตรการลดความสูญเสียนี้โดยจัดให้มี เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งจุดตรวจตามเส้นทางต่าง ๆ มากถึง 3,513 จุด และมีผู้ปฏิบัติงาน ณ จุดตรวจ รวมกันในราวหนึ่งแสนคน

ผลการดำเนินการที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงสงกรานต์นำมา รายงานท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 เมษายน 48 เป็นไปตามตารางนี้

ภาค	ผู้เสียชีวิต ปี 47	เป้าหมายปี 48	ผู้เสียชีวิตจริงปี 48
กลางและตะวันออก	220	211	192
ตะวันออกเฉียงเหนือ	206	179	139
เหนือ	139	123	110
ใต้	63	98	64
กรุงเทพมหานคร	26	26	17
รวม	654	637	522

อ่านสถิติตามตารางนี้ก็จะเห็นว่าพอใจที่การตายลดลงไปพร้อมร้อยละกว่าคน แต่ก็ยังมี คำถามที่ต้องคิดต่อไปอีกตามประสานักสารสนเทศ นั่นคือ

1. ข้อมูลสถิตินี้ถูกต้องหรือไม่ นั่นก็คือผู้ที่บาดเจ็บในช่วงดังกล่าว แต่ไปตายหลังวันรายงาน ยังมีอีกหรือไม่
2. ผู้คาดคะเนจำนวนเป้าหมาย เอาอะไรมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายนั้น ให้สังเกตว่า เป้าหมายของภาคใต้สูงขึ้นกว่าจำนวนผู้เสียชีวิตในปีก่อนถึง 35 คน แต่จำนวนผู้เสียชีวิต จริงกลับใกล้เคียงกับจำนวนในปี 47
3. อุบัติเหตุที่ทำให้มีผู้เสียชีวิตรวมกันเป็นจำนวนมากที่สุดคืออุบัติเหตุลักษณะใด
4. สถานที่ที่เกิดอุบัติเหตุที่นั่นซ้ำตำแหน่งเดิมหรือไม่

(มติชน 19 เมษายน 48)